BÜYÜK ATEŞ

SAYI : 12

Korkusuz Şövalye

(ARAM)

NİHAT ÖCAL

50 Krş.

Sarkomer/Çizgi Diyarı

BÜYÜCÜ 27 GARTH

BENİ BU SANDIĞA KOYUP GEMİYE GÖNDER DOSTUM

CİN OLDUĞUMA GÖRE YÜRÜMEM DOĞRU OLMAZ ARADA SIRADA GÖZÜKÜR TAY-FALARI KORKUTU-RUM

UYGUN DE-ĞİL Mİ?

GEMİ HAREKET EDER...

GEMİDE LUMİER'İN KAMARASI ÇOK KON-FORLUDUR...

BİZİ LİMA-NIN GÜNE-YİNDE ÇIKA-RACAKLAR.

KORSAN GEMİSİ CENOVAYA GİRE-MEZ

SON DAKİKADA İHANETE UĞRAMA-MAK İÇİN SEN CİN OLARAK SON DEFA GÖZÜK'

MERAK ETME SEN MEG'LE ÇOK İYİ HAZIRLIYORUZ BÜYÜYÜ.

CENOVADA HER ŞEY TAMAM

DU-RUN!

GARTH NEREDE?

SONRA GE-LECEK. BİZİ KARAYA ÇI-KARSINLAR!

R.147

BU SIRADA MEG'İN DİK-TİĞİ SİYAH ELBİSELERİ GİYEN GARTH KİMSE GÖR-MEDEN DİRE-GE TIRMAN-MIŞTIR...

ÇİN YOK! İNTİKAMIMI-ZI ALABİ-LİRİZ

LUMİ-ER!

DUR!

EYVAH

R.148

KARANLIK-TA GARTH PIRIL PIRIL PARLAR...

R. 149

EY BÜYÜK EFENDİM... DAİMA SENİ KORUMAYA HAZIRIM BEN. EM-RET!

DEMEK BUNU HAZIR-LADI-NIZ...

ALLAHIM KORKUNÇ!

KORSANLAR BİZİMKİ-LERİ KARAYA ÇIKARIP TELAŞLA DÖNERLER.

GARTH DA GELSİN.

GARTH'IN ELBİSELE-Rİ HAZIR!

R.150

TAMAM MI?

EVET GARTH! KORSANLARDAN KURTULDUK.

BU KÖYÜN HALKI NEREDEYSE UYANACAK...

EŞYALARI CENOVA'YA TAŞIMAK İÇİN ARABA LÂZIM.

KÖYLÜLER BİZİ MERAK EDECEK.

BİRAZ ALTIN MERAKLARINI GİDERİR YARDIM DA SAĞLAR..

KAHRAMANLARIMIZ CENOVA'YA YERLEŞMİŞLERDİR. HAFTALAR GEÇER. MEG AKRABALARININ YANINDA KALIYORDUR PROFESÖR DE MAKİNESİYLE BAŞBAŞADIR...

KİM DİR O?

BENİM DOSTUM.

NASIL GİDİYOR?

FENA DEĞİL. TEORİK MESELELERİ TAMAMEN HALLETTİM.

MEG'İN BABASINDAN HÂLÂ BİR HABER GELMEDİ Mİ?

YOK. SENİN İÇİN FENA!

MEG BABASINA MEKTUP YAZMIŞ, AMA CEVAP ALAMAMIŞ... ENDİŞEDE...

BU AKŞAMKİ BALODA SENDEN, BÜYÜ İLE YARDIMINI İSTİYECEK...

BENİM SIRLARIMI BİLİR O...

FAKAT ASTRA BENİ GÖNDERDİ YA... BUNU SENİN YAPTIĞINI ZANNEDİYOR...

MEG'İN AKRABALARININ VERDİĞİ BALODA...

YAVRUM. BENİM BÜYÜMÜN HİLE OLDUĞUNU BİLİRSİN.

FAKAT HEPSİ DEĞİL...

DEMEK O ESRARENGİZ DR. LUMİER'İN ARKADAŞISINIZ. BEN ASTRONOM DELGADO.

DELGADO!.. KUYRUKLU YILDIZI O KEŞFEDECEK...

SİZİN GİBİ MEŞHUR BİR ASTRONOMLA TANIŞMAK NE ZEVK...

FAKAT BENİ CENOVA HARİCİNDE KİMSE TANIMAZ...

ŞEY. BEN MEŞHUR OLACAĞINIZI BİLİYORUM.

LUMİER İSTİKBALİ OKUR...

MEG! MÜJDE... BABANDAN MEKTUP.

R 154

MASKELİ SÜVARİ 10

ARNİE SENİ İKİ DEFA ÖLDÜRMEK İSTEDİ AMA BECEREMEDİ !.

ONUN BÖYLE YAPACAĞINA İNANAMIYORUM !

MADENDEKİ ALTIN İKİMİZE DE YETİŞİR

ARNİE HEPSİNİ İSTİYOR

BUNU İSBAT EDECEKTİN !

AMA NASIL İSPAT EDEBİLİRSİN ?.

SENİN YERİNİ ALARAK

ALTIN MADENİNDEKİ YERİNİ MUVAKKATEN BANA VER GÖRÜRSÜN !.

SENİ Mİ ÖLDÜRECEK.

ÇALIŞACAK AMA KORKMA.

SEN VE TONTO ONA MANİ OLURSUNUZ

ŞORTİ . PARALARA BAK !

GETİRDİĞİMİZ ALTINLARIN PARASI MI ?

ŞEHİRDE BİR KAHVEDE ...

AH KEŞKE HİSSEMİ SATMASAYDIM !.

SATTIN MI ?

EVET, ARKADAŞIMA SATTIM !

İŞTE SENETLER ARNİE. ARTIK SENİN ORTAĞIN BENİM !..

MASKELİ İLE ŞORTİ ÇIKINCA ARNİE BAŞKA MASAYA GEÇTİ..

PARA MI VERİYORSUN

BİRİNİ TEMİZLEMEK ŞARTIYLA

MASKELİ SÜVARİ 11

SUNU AÇIKCA ANLATSANA !..

ADAMIN İSMİ NE?

KAÇ PARA VERİYORSUN?

TABLES FOR LADIES

EVET . BİRİNİ TEMİZLERSENİZ

KİMİ TEMİZLEYECEĞİZ ARNİE ?

BİRAZ EVVEL YANIMDAKİLERDEN BİRİNİ

ORTAĞIN ŞORTİ-Yİ Mİ ?

HAYIR . ONUN YANINDAKİNİ

BEYAZ SAKALLI ADAMI MI ?

EVET. BOL PARA VERİRİM

ARNİE NASIL KATİL OLABİLİR

ŞİMDİ ORTAĞI BENİM.. SEN DİKKAT ET!.

MADENE SAHİP OLMAK ÇİN BENİ ÖLDÜRTECEK

MASKELİ SÜVARİ İLE ŞORTİ KAHVENİN ÖNÜNDE BEKLERLER...

BEN YATMAYA GİDİYORUM ŞORTİ !

PEK ALÂ

TABLES FOR LADIES

YENİ ORTAĞIM OTELDE Mİ KALIYOR?

EVET. BİRİNCİ KATTA .. ARKADAKİ ODA DA..

OH , OH NE ALÂ..GÜZEL..

İki Şişe Num - Numo Salçası

GÜZEL BİR KORKU HİKÂYESİ

ÇEVİREN : SAYHAN BİLBAŞAR

ADIM Smithers... Öyle mühim bir insan sayılmam. İşlerimin ve muvaffakiyetlerimin hacmi de, boyum bosum gibi ufaktır. Fakat, ne garip tesadüftür ki, aşağıda anlatacağamı bu olmadık hikâyeye benim gibi silik bir şahsiyetin de ismi karışmış bulundu. Hem öyle ki, size bu hikâyeyi benim gibi anlatabilecek bir Allahın kulu daha yoktur yeryüzünde...

Mesleğim, «Num - Numo» markasını taşıyan bir salçanın satıcılığını yapmaktır. Salçamız şişeler içinde satılır ve maalesef şimdilik pek fazla alıcısı yoktur. Ama öyle ümit ediyorum ki, günün birinde lezzetinin nefaseti ve asit kabilinden mideye zararlı maddeler bulundurmayışı sayesinde, salçamız, lâyık olduğu şöhrete, biz de ihtiyacında olduğumuz servete kavuşacağız.

Neyse, lâfı uzatmıyalım. Hâdiseye dahil olduğum günlerde, Num - Numo'ya yeni müşteriler temin etmek gayesiyle Londra'da bulunuyordum. Şehirde epey kalacağımı tahmin ettiğimden, trenden iner inmez ilk işim, kendime bir daire bulmak için yollara düşmek oldu. Ucuza kiralanan apartmanların bulunduğu semtin yolunu tuttum ve bir simsardan, hangi kapının zilini çekmem gerektiğini, cüz'î bir ücret karşılığında öğrendim.

Karanlık yüzlü bir binaydı burası... Odabaşının masası önünde, benim gibi kiralık daire arayan bir başka bey daha vardı. Üçümüz beraber, hiç konuşmadan merdivenlere yönelдik ve kiralanacak odaların bulunduğu katlara doğru tırmanmağa başladık. Yakın katlardaki dairelerin kirası bütçemize uygun değildi; dolayısiyle habire tırmanıyorduk.

Nihayet, altıncı katta, bir oda, bir hol ve bir yüz numarası olan daireyi gözümüz tuttu.

Odabaşı, dairenin haftalık kirasını söylediği vakit, kendisine daha ilk karşılaştığımız anda «Bey» teşhisini koymuş olduğum zat:

— «Biraz pahalı!» dedi.

Odabaşı, «canın isterse» gibilerden omuz silkerek, bana esnada aklıma dâhiyâne bir fikir geldiği için, Beyefendiye hitaben:

— «İsterseniz,» diye mırıldandım. «Daireyi birlikte kiralayalım... İşim icabı, bütün gün dışarıda olacak ve buraya yatmadan yatmaya uğrayacağım... Zannederim sizi rahatsız etmem!...»

Benim gibi mütevazi bir insanın, kendisinden her bakımdan üstün olduğu asla şüphe götürmeyen birine bu gibi bir teklifte bulunması, insanı şaşırtabilir; ama işin asıl şaşılacak tarafı şu ki, teklifim kabul olundu. Hattâ odabaşı ona:

— «Arkadaşınız mı?» diye sorduğu vakit:

— «Evet!» cevabını vermek kibarlığını bile gösterdi.

Dairede beraber kalmağa başladıktan hemen birkaç gün sonra, onu iyiden iyiye tanımağa başlamış bulunuyordum. İsmi Linley idi. Oksford'dan gelmişti; maksadı birkaç hafta kalıp, Londra'ya dönmekti. Kibarlık deseniz onda, asalet deseniz onda, zekâ deseniz ondaydı. Her türlü meziyetine hayrandım ya, ille zekâsına bayağı gıpta ediyordum. Eminim ki, onun zekâsına ben sahip olsaydım, muhakkak ki, şimdiye kadar Num-Numo satışlarından küçük bir servet yapardım.

Benim çözmekten âciz kaldığım çetrefil satranç problemleri onu sadece birkaç saniye düşündürüyor ve:

— «Veziri şuraya getirsene!» deyiveriyordu.

Gösterdiği yere bakarak:

— «Ama karşı taraf, atıyla vezirimi alır!» diye itiraz ediyordum.

— «Hele alsın, o zaman hapı yutar!»

— «Nasıl yâni?»

— «İşte böyle!...»

Tahtanın üzerinde yaptığı hamlelere bakıyor ve haklı olduğunu anlamakta güçlük çekmiyordum. Başka türlü bir şeydi Mr. Linley'in zekâsı... Herkesinkinin tersine işliyor ve maksadına en kısa yoldan erişiyordu.

Unge kasabasındaki feci cinayet işte o günlerde işlendi... Seeger adlı bir adam, beraberinde Nancy adlı bir kızla Unge yakınında bir kır evi kiralamış ve kızı, parasına tamaen öldürmüştü. Scotland Yard, kızın katledildiğinden ve kaatilin Seeger olduğundan emindi. Ama, bir türlü onu itham edecek ipucu bulunamıyordu.

Her şey bundan ibaret olsa, cinayet haberini gazetede okuduktan sonra, unutur giderdim. Fakat polis, hâdisenin cereyan ettiği evde bulunan her türlü eşyanın listesini neşretmişti ve bunlar arasında iki Num - Numo şişesi de bulunuyordu.

İşte bu sebepten hâdiseye alâka gösterdim; hattâ bir akşam Linley'e de bahsettim:

— «Çok enteresan bir vak'a,» dedim. «Âdeta bir satranç problemine benziyor.»

— «Bana kalırsa bir satranç probleminde, on tane cinayette olduğundan fazla esrar vardır,» diye cevap verdi. «Anlat bakalım, neymiş?»

— «Scotland Yard, esrarı

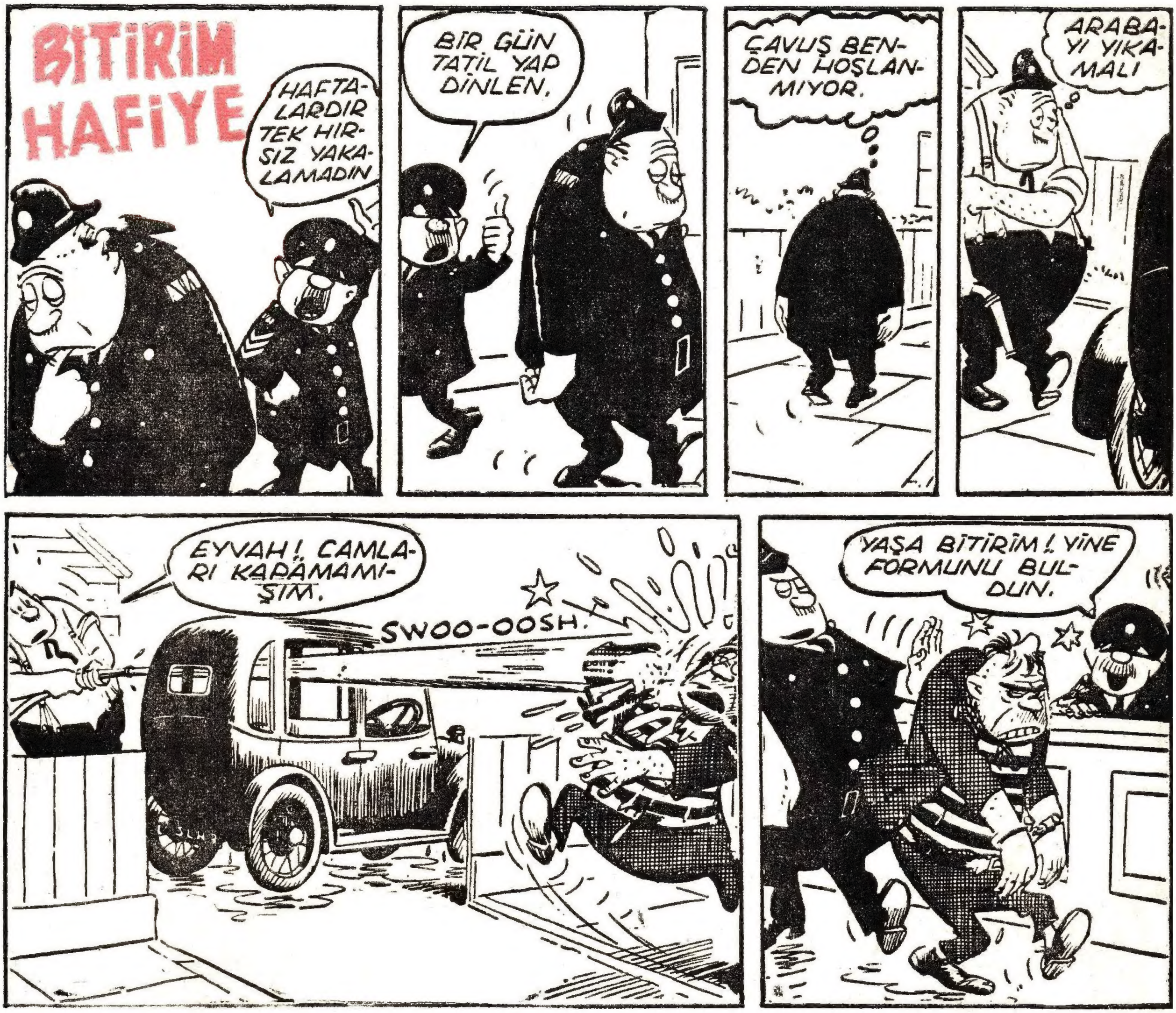

çözmekten âciz kaldı.»

— «Bayağı meraklandım; anlat şunu hadi!...»

Hâdiseyi aynen, gazetelerde okuduğum şekilde naklettim:

SEEGER'LE birlikte Unge'deki kiralık kır evine giden kız, yâni Nancy Elth, beraberinde 200 İngiliz liralık ufak servetini de bulunduruyordu. Kulübede geçen ilk beş gün esnasında, kızın hayatta olduğu muhakkaktı. Ondan sonra Seeger kulübede bir hafta daha kalmış, fakat kızın yüzünü bir daha gören olmamıştı. Kızın ne olduğunu sordukları zaman Seeger, «Güney Amerika'ya gitti!» şeklinde ifade vermiş; fakat sonradan fikrini değiştirerek, «Ben, Güney Amerika lâfını ağzıma almadım, Afrika'ya gitti, dedim!» diye ifadesini değiştirmişti.

Nancy'nin 200 lirası ortada yoktu; buna mukabil Seeger aynı günlerde bankada, kendine 150 liralık bir hesap açtırmıştı. Şâyânı dikkat hususlardan biri de, Seeger'in o günlerde ânî bir şekilde vejetaryen (x) almağa karar vermesiydi. Kasabadaki ilk günlerinde pekâlâ kasaptan et almış olduğu halde, sonradan sadece manav ve sebzeciyle alış - veriş yapmağa başlamış olması da, vejetaryenlik kabilinden şeyleri garabet telâkki eden Unge'liler nezdinde şüpheyi celbeden bir hususdu.

Kasaba halkı, Seeger'den, daha ilk baştan beri şüphe ettiği için, evi gece - gündüz gözetlemişti. Onun, kızı öldürdüğünden emindiler; ama cesedi nereye götürdüğüne, ne yaptığına bir türlü akıl erdiremiyorlardı.

Sonra, bir de, bahçedeki Karaçam ağaçlarının kesilmesi hikâyesi vardı. Neticede, esrarın çözülmesine yardım edecek olan bu ağaçlar, önce mahallî polisi, sonra Scotland Yard'ı ve hattâ Mr. Linley'in müstesna zekâsını bile uzun uzun uğraştırmıştı.

(x) Vejetaryen diye, sureti kat'iyede et yemeyip, sadece sebze ve meyva ile yaşamayı itiyat edinenlere denir

Mevzubahis kulübenin bahçesinde on tane ulu Karaçam vardı ki, Seeger orayı kiralamadan evvel mal sahibiyle, bu ağaçlara istediğini yapmak hususunda anlaşmıştı. Sonra da, zavallı Nancy Elth'in ölmüş olması lâzımgelen günden itibaren, onları birer birer devirip ufak parçalara ayırmak suretiyle kesme işine girişmişti. Her gün üç defa bahçeye çıkmış, yorgunluktan bitap düşünceye kadar ağaç kesme işinde çalışmış ve yarımşar metrelik kalınlı inceli parçalar haline getirdiği çamları, kulübenin arkasına muntazam bir yığın halinde dizmişti.

Bütün bir hafta süren bu cehennemî işi niye göze almıştı acaba? Bazıları bunu, kulübede bulunan eşyalar meyanındaki baltayı mâzur göstermek için, icadettiği bir bahane olarak kabul ediyorlardı. Ama, bu ihtimâl çok zayıftı; çünkü Seeger gibi güçlü kuvvetli bir herifin, Nancy gibi zayıf nahif bir kızı öldürmek için, balta kabilinden kaba bir silâha hiç ihtiyacı olmasa gerekti.

BİR başka nazariyeye göre de odunları, kurbanının cesedini yakmak için kullanmak maksadiyle kesmişti. Fakat bu tahmin de, kulübeyi gözleyenler tarafından, Seeger'in kestiği odunlardan bir tekini bile içeri götürmediğinin söylenmesiyle, iflâs ediyordu.

Hem sonra, bacadan hiçbir zaman, öyle, koca bir insan vücudunun yanışına delâlet edecek kadar kesif bir duman çıkmamıştı. Binde bir kulübenin bacasında ince bir duman çizgisi görülmüşse de, bu, herhangi bir evin mutfak bacasından tüten dumandan kat'iyen fazla olmamıştı.

Seeger, kurbanının cesedini gömmüş olabilir miydi? Buna da imkân yoktu: çünkü bahçenin hiçbir yerinde olmadığı gibi, kulübenin içinde de, toprağın kazıldığına delâlet eden bir iz yoktu.

İşte, bütün bunları Mr. Linley'e anlattım; sonra:

— «Satranç problemi hallet-meğe bayılırsınız, değil mi?» diye sordum.

(Devamı 19. Sayfada)

BASTIBACAK ŞERİF 33 4 BUUTLU JONES

DURUN, SİZİNLE GÖRÜLECEK HESABIM VAR!
BİR HIRSIZ DAHA!..
BU REZALETLERİ GAZETELER YAZACAK..
YALAN YALAN! BU KAPİTALİSTLERİ UYDURMASI.. BİZ ÇOK İYİ İNSANLARIZ!

PEKİ SİZ BALIK YERKEN NİÇİN BİZ YİYEMİYORUZ? BU EŞİTLİK Mİ?
SUS KAPİTALİST SUS!
SUSMA ARKADAŞ! KOMİNİST DÜŞMANLARI FERAHLASIN BİRAZ.
BÖYLECE BİRLEŞMİŞ MİLLETLERDE BİLE TUTUNAMAZLAR.
BU İŞ ORAYA AKSETMESİN!..
İNANMA YOLDAŞ SEN ONA!
BENİ SİBİRYAYA SÜRERLER..

AMANIN, SİZ BUNLARIN HAYAL MAHSULÜ OLDUĞUNU SÖYLER. MİSİNİZ N'OLUR?
BASTIBACAK KABUL EDERSE EVET.
PEKİ BİZİM İHRAÇ BALIKLARIMIZ NE OLACAK?
ARTIK YAĞMA YOK. O GÜZELİM BALIKLARI HÜR İNSANLAR YİYECEK.
BUNU DUYARLARDA BENİ TAVADA KIZARTABİLİRLER...

YOLDAŞ GEMİSİNE DÖNDÜ.
BALIKLAR N'OLACAK?
BENİ İLGİLENDİRMEZ ARTIK BU..
BALIK TİCARETİMİZİ MAHVETTİNİZ
BİZ DE MÜŞTERİYİZ
ŞİMDİ HERKESE BALIK SATABİLECEKSİNİZ ARKADAŞLAR YAAA..

FLASH GORDON

DÜNYANIN HALKAŞI DIŞINDAKİ YILDIZLAR BİRBİRLERİNDEN UZAKTIR.

BU YILDIZLARDAN BİRİNİN GARİP BİR SEYYARE SİSTEMİ VARDIR.

BU SEYYARE DİĞERLERİNDEN TECRİD EDİLMİŞ BİR HALDEDİR. ORANIN İNSANLARI ZEKÂLARINI BAŞKA BİR YOLDA İLERLETMİŞLERDİR.

ROKET AKINI SAKLANIN!

BU SEFER SADECE ÜÇ ŞEHRİ İMHA ETTİLER!

BÖYLE SINIRLANDIRILMIŞ BİR HARP NEKADAR SAÇMA. DÜŞMAN MAHVEDİLMELİ!

AMA "Z" BOMBASININ ARTIKLARI SEYYARE MİZDEKİ HAYATI MAHVEDEBİLİR!.

DÜŞMANA ÖLÜMANCAK ÖLÜM!!. BÜTÜN SİLÂHLAR DÜŞMAN'A!!

ATOM BOMBASI BİR KITA ÜZERİNDE PATLATILIR.. BİR SANİYE İÇİNDE BİRBİRİNİ TAKİB EDEN PATLAMALARLA BÜTÜN SEYYARE TOZ HALİNE GELİR...

ŞİDDETLİ PATLAMAYLA RADYOAKTİVİTE YÜKLÜ BULUTLAR FEZADA YOL ALIRLAR...

..VE BİR DÜNYA LÂBARATUARININ 600 AYAK GENİŞLİĞİNDEKİ MERCEKLERİNDE GÖRÜNÜR....

BİZİM GÜNEŞ SİSTEMİZE DOĞRU GELİYORLAR ZARKOV!!..

EĞER RADYOAKTİVİTE İYİ KAYDEDİYORSA MAHVOLDUK! HAYATI YAKIP MAHVEDECEK!

NEPTÜNDEN GELEN MERMİLER (24) BAYTEKİN

ATOM HARBİ: BİR SEYYAREYİ RADYO AKTİVİTE YÜKLÜ BİR TOZ BULUTU HALİNE GETİRİR.. BULUT GÜNEŞ SİSTEMİNE DOĞRU İLERLEMEKTEDİR...

MİLYONLARCA RÖNTGEN ŞUAİ OKUNUYOR. GÖRÜLMEMİŞ ŞEY!!

BULUT PLUTO'NUN MEDARINA VARMADAN DÜNYA SÖNECEK!

PEYKİN İÇİNDE...

BAYLAR! DÜNYANIN BÜTÜN İLİM ADAMLARI FELÂKETİ ÖNLEMEK İÇİN BİR PLÂN SUNDU...

KISA ZAMAN İÇİNDE BİR MÜDAFAA KUVVETİ HAZIRLAMAK İMKÂNSIZ! BULUT YÖNÜNDEN BAŞKA BİR YOLA ÇEVRİLMELİ.. GÜÇ AMA..

KOCA BULUT YIĞININI NASIL ÇEVİREBİLİRİZ!.

İKİ GÖNÜLLÜ PLOT UZUN BİR YOLCULUKTAN SONRA FEZADAKİ PEYKE YAKLAŞIRLAR....

BAYTEKİNDEN S-L, FEZA İSTASYONUNA GELDİK!

İŞTE! ARKADAŞINDA GELDİ... NE?.. BAYTEKİN!

DÜMEN JETLERİNİ KES. MANYETİK DALGALAR GELİYOR..

HE-EY!!

YER VER ARKADAŞ!. SIKIŞMAK İSTEMEM!

HEY ALLAHIM! YOKSA BURAYA SIKIŞMAK MI İSTİYOR?!

TAMAM MI BAYTEKİN? YER ZİYAN ETMENİN LÜZUMU YOK DEĞİL Mİ?.

BANA BAK ARKADAŞ! KİMSİN SEN? CAMBAZ GİBİ HAREKET EDİYORSUN?!

GELECEK SAYIDA; KÖR UÇUŞU!

BÜYÜK ATEŞ'IN TARİHİ KAHRAMANLIK ROMANI

TEFRİKA NO : 4

Cesur Prens

ÇEVİREN : H. FİKRİ VEREL

Kral, bu sadık askerin omuzundan tutarak ayağa kaldırdı:

— «Artık önümde eğilmeiene lûzum yok... Zira ben, tahtsız ve yurtsuz bir kralım... Yardımına tesekkür ederim. Gidebiliriz...»

Kraliçe, odaya son bir nazar attıktan sonra, geri dönerek, masanın üzerinde duran, oğlunun gümüş çerçeveli tablosunu aldı. Bu tabloyu Filozof Keetron yapmıştı. Çok canlı ve heybetliydi. Bunu, göğsüne sakladıktan sonra, belki de bir daha hiç göremiyeceği sarayı terk etti.

Asker haklıydı. Havada fırtına kokusu vardı. Çeyrek dakikaya kadar müthiş bir fırtına patlayabilirdi. Yolculuklarının yarım kalma ihtimali bile mevcuttu. Belki de hayatları denizde son bulacaktı.

Kralın koluna girerek, inler gibi:

— «Oğlumuz...» dedi. «Oğlumuz... Onu, bir zamanlar bizim olan bu topraklardaki düşmanlarımıza bırakıp kaçıyoruz!»

Bu sözleri Keetron da duymuştu. Derhal yanlarına gelerek :

— «Gitmeniz, bir vazifeyi yerine getirmek üzere hazırlanmak içindir, Kraliçem!» diye konuştu. «Oğlunuzun intikamını yine sizler alacaksınız. Ben, buna inanıyorum...»

Kral, sözü başka yana çekti:

— «Fırtına kopacak galiba, dostum Keetron!»

— «Bana da öyle geliyor, efendimiz...»

— «O halde, denize açılmakta bir fayda yok... Nasıl olsa ölüm, denizde de, karada da birdir...»

— «Öyle ama efendimiz, denizde muhakkak öleceğimizi kim ispat edebilir!... Halbuki burada kalırsak, hepimizin kellesi mutlaka gidecektir. Mavi enginlere açılmakla, bir kurtuluş ihtimalini yerine getirmiş olacağız... Her müsbet düşünceyi tatbik etmek, aklın yegâne üstünlüğüdür... Duygularımızı anlıyorum. Fakat gitmeliyiz...»

Düşman, onların kaçtığını anlamış ve peşlerine düşmüştü. Geçtikleri yolun arkasından kor kunç küfür ve nâralar duyuluyordu. Gözü dönen savaşçıların bir vuruşta kellerini uçuracakları artık açıkça anlaşılıyordu. Onlara mukavemet etmek, delilikten başka bir şey olamazdı.

Deniz kıyısına vardıklarında, gemiyi harekete hazır bir vaziyette buldular. Krala ve Kraliçeye sadık bütün dostlar oradaydı. İki - üç dakikaya kadar demir alıp, gözden kaybolmaları gerekiyordu. Keetron, ne Kralın ve ne de Kraliçenin anavatan topraklarından uzaklaşmak istemediklerini hissettiği için, mütemadiyen kendilerine vazifeden, oğullarının intikamını almaktan bahsediyordu.

Gemi yavaş yavaş demir almağa başladığı sırada, sahilden bir sesin yükseldiği duyuldu:

— «Durunuz!...»

Ses yorgun olduğu için, kime ait olduğu pek anlaşılamıyordu. Keetron, karanlıklara kulak vererek dinledi. Aynı kim se yine bağırıyordu:

— «Durunuz!...»

Birden iliklerine kadar titrediğini hissetti. Ellerini birbirine kavuşturarak:

— «Tanrım! Bu olabilir mi?» diye mırıldandı.

Birisi kolunu sıktı:

— «Bu, O'dur, Keetron!... dedi.

Filozof, Kraliçe ile gözgöze gelince, başını salladı:

— «Bana da öyle geliyor, Kraliçem!»

— «Fakat inanalım mı? O'nun olduğuna inanalım mı? Sen kendisinin, düşmanların eline düştüğünü iyice görmüştün, değil mi, aziz dostum?»

— «Maalesef öyle, Kraliçem! Onlarla kahramanca çarpışıyordu. Bir fidana benzeyen vücudunun nasıl yay gibi kıvrıldığını, düşmana ders vermek için kılıç tutan elinin nasıl takip edilemez bir hızla hareket ettiğini görmüştüm...»

— «Peki, o halde, bu bağıran kim olabilir? Sakın bizi yolumuzdan almak isteyen düşmanın bir oyunu olmasın?»

— «Sanmam, Kraliçem! Vahşi düşmanın aklı başında değil, midesinde olduğundan, bunu düşünemez... Bakın, sarayı ateşe verdiler bile... Cahil zümreleri ellerinde tutan diktatörlerin, insan kitlelerini felâkete sürüklerken, böyle yangınlar çıkartarak, kudretlerini ispat etmeğe yeltendikleri çok görülmüştür.»

Yirmi çift kürek bir anda karanlık sulara daldı ve çıktı. Koca yelken ağır ağır çekildi. Ve gemi sahilden uzaklaşmağa başladı...

Kral, iki adım önlerinde duruyordu. Sesi acılarla doluydu:

— «Her şey bitti... Milletime zulmedecek olan düşman, şehri yağmaya başladı bile... Ve zavallı oğlumuz...»

Fakat sözlerini tamamlamağa vakit bulamadı. Çünkü, kürek çeken tayfalardan biri bağırıyordu:

— «Bir ağırlık var burada!»

Kral, hemen o yöne seğirtti. Kraliçe ile Filozof Keetron da

BÜYÜK ATEŞ

SAYI: 12 CİLT: 1
21 HAZİRAN 1960

Yayınlayan: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara Caddesi No: 36, İstanbul ★ Sahibi: TAHSİN DEMİRAY ★ Yazı işlerini fiilen idare eden: OĞUZ ÖZDEŞ ★ Matbaası: TÜRKİYE BASIMEVİ ★ Rotatifle basıldığı yer: Güneş Matbaacılık T.A.Ş. ★ Sayısı: 50 Krş., Yıllık abonesi (50 sayı): 25, Altı aylığı: 12,5 liradır.

Kralice Kralın sofrasın doğru yürüdü. Sofrada bulunan herkes Kraliçeye bakıyordu. Kraliçe ise, yalnız oğlunu düşünüyordu.

onu takip etmişlerdi. Kaptan ise hepsinden evvel gelerek küreği tutmuş, sonra dudaklarını büke büke:

— «Garip!» demişti. «Hem de çok garip!...»

Tayfa:

— «Bir kıpırdanma oluyor!» dedi. «Küreği tutan var!»

— «Şeytanların gemiyi istilâya hazırlandıklarını iddia edecek değilsin ya, budala!... Belli ki, kürek bir yere takıldı...»

Keetron, denize doğru eğilerek seslendi:

— «Pren shazretleri!...»

Ve aşağıdan güçlükle bir ses yükseldi:

— «Benim!...»

Cesur Prens, kurtulmuştu ha? İnanılacak şey miydi bu?... O kadar düşmanın elinden kurtulup, kıyıya gelmiş, sesini duyurmağa çalışmış, sonra her zamanki mâhir yüzücülüğüne güvenerek, hayatını kurtarmağa muvaffak olmuştu.

Kral:

— «Çabuk olun, onu yukarı çekelim!» diye bağırdı.

Kraliçe ise, sevinç gozyaşları dökerek:

— «Bu, Tanrının en büyük mucizesidir!» diyordu.

Tayfalar kurtarma işine giriştikleri sırada, Keetron, Kraliçenin kulağına eğilerek şunları söyledi:

— «Hayır, Kraliçem! Tanrının mucizesi değil bu... Bu, doğrudan doğruya yaşama azminin, mücadele azminin, Prensimizdeki vatanı tekrar düşmandan kurtarma azminin mucizesidir...»

Demir Yürekli Prens, gemiye alınır alınmaz, Kraliçe, oğlunun üzerine atılıp, onu bağrına bastı. Bütün elbiseleri yırtılmıştı. Vücudunun hemen her tarafından kanlar akıyordu. Yüzü gözü iyice yaralanmıştı. Güçlükle soluk alıyordu yorgunluktan... Bir şeyler söylemeğe çalışıyor; fakat muvaffak olamıyordu.

Nihayet, Filozof Keetron, kulağını onun dudaklarına yaklaştırdı ve söylenenleri anlamağa muvaffak oldu. Tayfalar tekrar küreklere sarılmıştı ki, Keetron:

— «Durun! Durun!» diye haykırdı. «Denizde bir kişi daha var! Onu da kurtarmalıyız!»

İkinci kimse, Burno'dan başkası değildi!...

O da bitap bir vaziyetteydi. Gemiye alınır alınmaz, bir kalıp halinde, olduğu yere yığılıp kaldı...

Kraliçe, gördüğü manzara üzerine Tanrıya şükredip, sevgili oğlunu bağrına bastığı sırada, Kral, yerde baygın yatan Burno'yu göstererek, Filozof Keetron'a sordu:

— «Kim bu adam? Elbisesine bakılırsa, bir düşman... Yoksa, evlâdımı gemiye kadar takip eden bir zalim mi?»

Keetron, sakalını sıvazladıktan sonra cevap verdi:

— «Yeryüzünde olmıyacak hiçbir şey yoktur, efendimiz... Fakat bu, zannetiğiniz gibi bir mesele olmasa gerek... Zira, yiğit Prensimiz, şayet istemiş olsaydı, şu koca vücutlu herifi karanlık dehlizlerde Azrail'in korkunç eline teslim edebilirdi. Üstüne başına bir göz atacak olursanız, onun da müthiş bir döğüşten çıkmış olduğunu derhal anlarsınız!»

— «Yâni, bu adam, oğlumun kendisine yaptığı iyiliği ödemek gayesiyle hareket ederek, onun kurtulmasına yardım mı etti, diyorsun?»

— «Yüreği kin ve ahlâksızlık ateşi ile beslenmemiş her yiğit, iyilik yapmak için zamanı gözler, efendimiz... İlk nazarda bu askerin iyi olabileceği, kişinin aklına gelmiyor ama...»

Konuşma böyle sürüp giderken, Demir Yürekli Prens'in:

— «Burno'yu kurtarabildiniz mi?» diye sorduğu duyuldu.

Kral, derhal elini kılıcına atarak, oğlunun yanına sokuldu:

— «Yoksa bu adam, sana bir fenalıkta mı bulundu?»

Genç kahraman, almış olduğu yaraların tesiri altında inleyerek cevap verdi:

— «O, önce vazifesini yapıyordu, baba!»

— «Sonra?...»

— «Sonra, ölümün kapısında serbest bırakılışını hatırladı ve arkadaşlarına, beni bırakmalarını söyledi. Onlar ise, buna kulak bile asmadılar. Her taraf yağma ediliyordu. Masum kardeşlerimizin kanı dökülmeğe başlamıştı. Burno, bu feci manzarayı görünce, lânet ederek üzerlerine saldırdı. Kılıç şakırtılarından, korkunç nâralardan başka hiçbir şey duyulmaz olmuştu. Artık ikimiz bir cephe teşkil ediyorduk. Ya ölecek, ya kalacaktık! Yaralarımızdan sızan kanlar, bizi hiç ürkütmüyordu. Etrafımız tamamen sarılmıştı... Nihayet...»

Fakat Cesur Prens, daha fazla konuşamıyarak, annesinin kolları arasına baygın düştü.

(Devamı var)

Cesur Prens, hemen kılıcını çekerek ileri atıldı...

DEMİRPERDE GERİSİ (23) STİV KENYIN

ARTIK GİTME ZAMANIM GELDİ STİV SEN DE GİDERSİN

BANA UÇAKTA YER AYIRDILAR VEDALAŞALIM MI?

BEN DE SENİNLE BİRAZ GEZERİZ DİYE DÜŞÜNMÜŞ. TÜM MİNERVA...

O ZAMAN SANA BİRAZ DAHA AŞIK OLURDUM STİV..

BIRAK DA GİDEYİM. SENİ ANLIYORUM.

BENDEN BAHSEDERKEN HİÇ OLMAZSA ŞİRİN KIZ'DI DERSİN.

STİV, MİNERVAYI HAVA ALANINA GÖTÜRMEK ÜZERE TAKSİYE BİNDİRİR.

BENİMLE GELMENE LÜZUM VARDI STİV?

SİNEMA YILDIZLARINA BENZEMEDİĞİNE ÜZÜLME!

NE KADAR CANA YAKIN BİR KIZ OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN?

NEYSE STİV... BUNU EVDE KALMIŞ KIZLAR KULÜBÜNDE ANLATIRIM, GÜLERİZ...

BU SIRADA HAVA ALANINA MİNERVA'YA BENZEMİYEN BİRİSİ GELMİŞTİR.

MİNERVA UÇAĞA BİNER... KADIN GAYET ŞIK VE GÜZEL BİR SARIŞINDIR...

KADIN STİV KENYIN'I GÖRÜNCE BİR AN TEREDDÜT EDER SONRA...

DİKKAT DİKKAT! 16 NUMARALI UÇAĞA YEDİNCİ KAPIDAN...

STİV DE KADINI GÖRÜR. BU SIRADA MİNERVA UÇAKTAN İNER.

HEY!

BONJUR MADAM LİNKS. EPEY OLDU GÖRÜŞMEDİK

ANLAMADIM.

CASUSLAR MEKTEBİ (1) STİV KENYIN

LİNKS, ESKİ AH. BABINI, STİV KENYINI TANI. MADIN MI?

MEMUR BEY, BU ADAM BENİ RAHATSIZ EDİYOR...

İSTE BU ADAM

YA.. ÖYLE-Mİ?

KENDİ-SİNİ TANI-RIM

BENİ TANI-MADIN MI BA-YAN

BENİM İSMİM LİNKS DEĞİL KAFİAR-TIK

ÖYLEY-SE RES-MEN Şİ-KAYET EDİNİZ

O ZA-MAN BİZ DE TAKİ-BATA..

VAKTİM YOK U-ÇAĞIM KALKIYOR

UCUZ ATLAT-TIK..

MADAM BU BEYİ ŞİKAYET ETMİ...

DEDİM YA..VAK-TİM YOK

E..ŞİMDİ NE OLA-CAK?

HİÇ... ZEVKİNİZE HAVRANIM SADECE.

BU ZEVKİ TAŞIYAN KİMSE..

TAK-DİR VE TEBRİK EDİLME-LİDİR

PARİS BURA-SI OĞLUM!..

JED MER HABA

VAY STİV! PARİSE Mİ UĞRA-DIN?

BİZE DARIL-MADIN YA?

MİNERVANIN AJAN OLDU-ĞUNU SÖY-LEMEDİNİZ DİYE Mİ?

PARİ-SE UĞ-RAMA-MI İSTE-DİLER

TAM İZİN GEÇİRME YERİ...

ÖYLE

SİZİN DOSYA-LARDA LİNKS ADLI BİR KA-DIN KAYITLI MI ACABA?..

DEVAMI VAR

BURADAN KAÇALIM MORT. ŞERİF NE-REDEYSE ADAM-LARİYLE GELİR.

KAPA ÇENENİ ADAMLARI ÇAĞIR.

DOĞUYA GİDE-BİLMEMİZ İÇİN BEŞBİN ALTINA ŞİDDETLE İHTİ-YACIMIZ VAR

BİR MÜDDET ORA-DA KALACAĞIZ. YAŞAMAK İÇİN PARA LÂZIM BİZE PARA!..

ANLAŞILAN BİZİ ASTIRA-CAKSIN MORT.

SUDAN BAŞKA YİYECEK YOK MU

ANNEMİN BİR TESTİ SARABI VAR.

HEPSİNİ İÇMEYİN!

O SIRADA YARALI KÖPEK...

VURUN ŞUNU PARÇALIYACAK-TI BENİ...

BU SESLER NE?

VURDUĞUN KÖPEK KAÇTI...

İZLER VAR KÖPEK MEY-DANDA YOK.

BEN ALTIN-LAR İÇİN KADINI BULA-CAĞIM.

ŞEHRE İNE-CEKSEN BIYIK-LARINI VE FAVO-RİLERİNİ TRAŞ ET!

ŞERİFLE BA-ŞIMIZI BELÂ-YA SOKMA!

DİLLON'U BANA BIRAKIN, ÇOCUKLA-RA GÖZ KULAK OLUN Kİ BELKİ BİZE LÂ-ZIM OLACAKLAR...

KADINI YAKALIYA-BİLSEM.

TÜH! YA-NINDA BİR-Rİ VAR.
SENİN GİBİ ERKEKLE İN-SAN MESUT OLUR...
BEN OĞULLA-RINI DÜŞÜNÜYO-RUM. MORT GEL. DİYSE ORAYA ÇOK FENA...

BU OLSA OLSA ŞERİF DİLLON..

ONA BİR OYUN OY-NAMALI-YIM.

TABANCA SESİ. BEN ETRAFA BİR BAKA-YIM...

NE VAR YABANCI?

AZ EVVEL ŞURDAKİ KULÜ-BEDEN ÇOCUK SESLERİ GELİYORDU... HAYDUTLAR ORDALAR.
KIMSİN?

ADIM KİT TAYER AZ EVVEL ZIMBA-LIYORLARDI BENİ

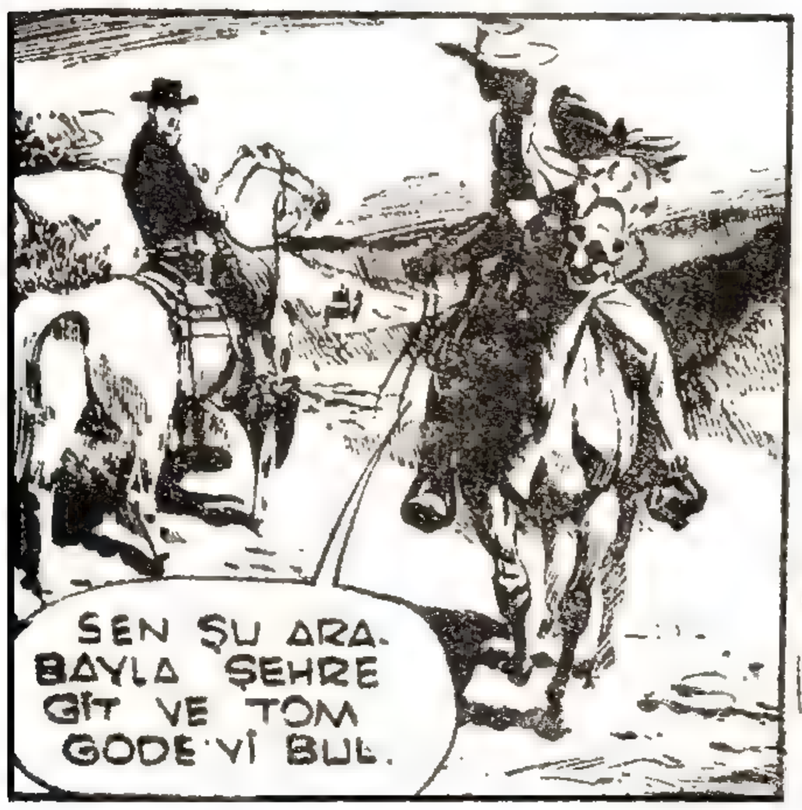
SEN ŞU ARA-BAYLA ŞEHRE GİT VE TOM GODE'Yİ BUL.

YOLUN AÇIK OLSUN ŞERİF..

DUR BA-KALIM MADAM.
NE OLDU?

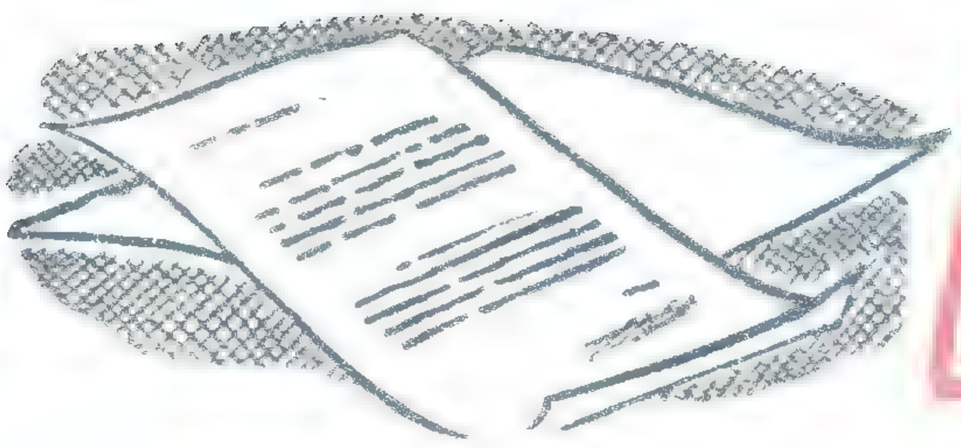

Deli

Hikâye

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

MEŞHUR sinir ve akıl hastalıkları mütehassısı Doktor Dâniş Düşüngör, muayene odasında şimdiye kadar on hastayı savmuştu. Şimdi, onbirinci hasta giriyordu. Fakat bu hastanın pek tuhaf bir hali vardı. Gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Elleri titriyor, dudakları kendi kendine açılıp kapanıyordu.

Doktor, hastasını bir koltuğa oturttuktan sonra, sordu:

— «Neniz var?»

— «Doktor! Şeyim var... Şeyim... Canım şeyim...»

Adam kekeliyor, lâfları ağzına, yüzüne bulaştırıyor, bir cümle söyleyebilmek için, beş dakika uğraşıyordu. Nihayet, güçlükle derdini anlattı:

— «Uyuyamıyorum, başım dönüyor... Elim o kadar titriyor ki, yazı yazamıyorum. Midemden de son derece muztaribim. Neyim var, bilmem ki?»

Doktor Dânis Düşüngör, hastasını uzun uzadıya muayene ettikten sonra, bir reçete yazdı.

— «Bor... cu... muz... Doktor?...»

— «Otuz lira!»

— «Sizin kliğinizde yatsam, günde ne ücret vermeliyim?»

— «Her şey dahil, kırk lira!»

— «Ya, öyle mi? Çok hastanız var mı?»

— «Eh, oldukça... Bugün on tane oldu. On tane de sıra bekliyor...»

— «Her birinden vizite parası olarak otuz lira mı alırsınız?...»

— «Bazılarından daha bile fazla... Sizi orta halli gördüm de...»

— «Teşekkür ederim. Bari, kliniğinizde de fazla hastanız var mı?»

— «Her yer dolu... Sizi bile bir haftadan önce kliniğe alamam. Yirmi yatağın hepsi...»

Hasta, doktorun sözünü keserek:

— «Pekâlâ, teşekkür ederim!» dedi.

Ayağa kalktı. Yüzünün ifadesi birdenbire değişmişti. Kekelemeden ve titremeden, sakin sakin ilâve etti:

— «Kendimi size tanıtmakta biraz geciktim. Bendeniz, malive müfettişlerinden Raif Gözüaçık... Buraya gelir vergisi münasebetiyle, beyannamenizde gösterdiğiniz hususatın ne dereceye kadar doğru olduğunu tahkike gelmiştim.»

Hemen cebinden bir kâğıt çıkardı:

— «Bu beyannameyi siz imzaladınız, değil mi? Bu vesikaya göre, senelik geliriniz onbeş bin lira... Halbuki şifahî beyanatınızda, kazancınızın senede yüzbinleri geçtiği anlaşılıyor... Binaenaleyh, kanun ahkâmına tevfikan...»

Doktor yerinden ağır ağır doğruldu. Bu defa, onun gözleri yerinden fırlamış, elleri tir tir titriyordu. Sahte hastaya dik dik baktıktan sonra, zile bastı. Kapı açılınca emretti:

— «Ahmet! Bana, Recep'le Veli'yi çağır!»

Bir dakika geçmeden içeriye izbandut gibi iki adam girdi. Doktor:

— «Kapıları muhafaza edin!» dedi. Sonra maliye müfettişini işaret ederek ilâve etti: «Tehlikeli bir delidir!»

O sırada odaya giren kapıcıya:

— «Bana klinik şefi ile asistanı çağır!» dedi.

Raif Gözüaçık endişeye düşmeğe başlamıştı. Şapkasını alarak kapıya doğru ilerledi. Fakat, adamlar, çıkmasına mâni oldular. Bu sırada, kapıcının çağırdığı doktorlar da gelmişti.

Doktor Dâniş Düşüngör, onlara hitaben:

— «Bu adam tehlikeli bir hasta! Size teslim ediyorum. Bir şey sormak illetine tutulmuş; kendisini maliye müfettişi sanıyor.»

Raif Gözüaçık hemen atıldı:

— «Evet, maliye müfettişiyim! İşte kartvizitim, buyurun! Raif Gözüaçık, Maliye Müfettişi... Bakın... Yoksa sizlere...»

Doktor sözünü kesti:

— «Gördünüz ya arkadaşlar, şimdi de tehdide başladı. Dikkat edin! Evvelâ güzelce soğuk duşun altına sokun... Sonra da kendisini deliler pavyonuna yerleştirin... Midesinden şikâyet ediyordu. Kanseri olsa gerek... Operatöre haber verin, derhâl ameliyat yapsın...»

Müfettiş hiddetlendi:

— «Ben deli değilim yahu! Dokunmayın bana; sonra karışmam!...»

Nafile, zavallı adam, ne söylese, kimse dinlemiyordu. Maamafih, Doktor Dâniş Düşüngör'ün yüzündeki ifade biraz yumuşamıştı. Müfettişe doğru yaklaştı. Nisbeten tatlı bir ifade ile:

— «Hakikaten deli olmadığınıza kani misiniz? Olabilir, belki de yanıldım. Şöyle gelin bakayım. Sizi bir tecrübe edeyim. Alın şu kâğıtla kalemi elinize... İşte, şu da kâğıt... Birkaç satır yazın bakalım!»

— «Ne yazmamı istiyorsunuz?...»

— «Size dikte ediyorum... Yazın: 'Ben, aşağıya imzamı koyan maliye müfettişlerinden Raif Gözüaçık, Doktor Dâniş Düşüngör nezdinde bizzat yapmış olduğum tahkikat neticesinde, mumaileyhin vermiş olduğu beyannamenin hakikate uygun olduğunu, gelirinin daha fazla tahmin edilmesine imkân bulunmadığını tekit ve tasdik eylerim'...»

Müfettiş duraklıyarak itiraz etmek istedi. Fakat Doktor, emreden bir sesle:

— «Tekit ve tasdik eylerim,» diye tekrar etti. «Basın bakalım şuraya imzanızı... Şuraya bir de tarih atın! İşte, tamam!...»

Doktor, müfettiş imzasını attıktan sonra, arkadaşlarına dönerek:

— «Doğrusu, adamın yazısı gayet normal bir yazı!» dedi. «Zannettiğim kadar tehlikeli olmadığı anlaşılıyor. Kendisini serbest bırakabiliriz!»

Klinik şefi ile asistan, işi anlamış olacaklardı ki, patrona bakarlarken, gözleri pırıl pırıl parıldıyordu. Klinik şefi:

— «Elbette,» dedi. «Bu adam şimdi hiç de tehlikeli değil... Hele bu sene için...»

Sonra, maliye müfettişini kapıya kadar götürdü.

Evet, bu sene için tehlike atlatılmıştı. Fakat gelecek sene yay kliniğin haline!...

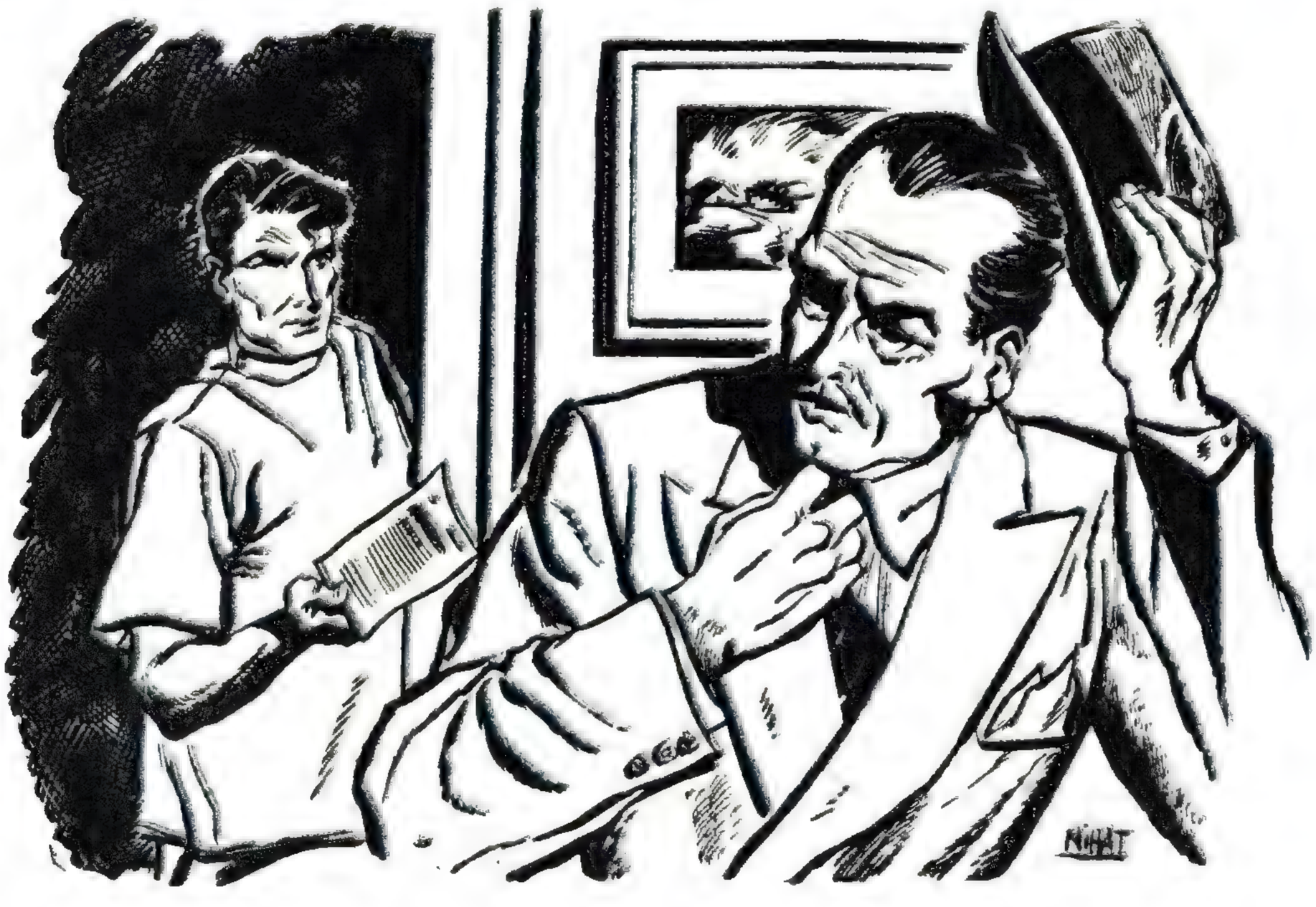

İKİ ŞİŞE NUM-NUMO SALÇASI

(Baştarafı 7. Sayfada)

— «Tabiî!» dedi.

— «İşte size bir mesele ki, satranç problemlerinin en zorundan beş - on misli daha zor... Hadi, çözün bakalım!»

Birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra:

— «Çözeceğim!» diye cevap verdi. «Ama, senin yardımınla!»

— «Ne gibi yâni?»

Haddimi bilen, mütevazi bir insan olduğumdan evvelce bahsettim; onun için bu yardım teklifi beni epey şaşırtmıştı.

Mr. Linley izah etti:

— «Unge'ye kadar gidip, etrafa şöyle bir göz atıver bakalım. Belki ipucu bulabilirsin!»

Ertesi gün erkenden trene bindim. Unge istasyonunda indiğim sırada, itiraf etmem lâzım ki, epey heyecanlıydım... Seeger'in cinayeti işlediği kulübenin yerini bulmam kolay oldu. Kasabada herkes hâdisenin tesiri altındaydı. Gün, Unge'lilerin günüydü. Daha sizin bir şey söylemenize lüzum kalmadan anlatmağa, tarif etmeğe, izahat vermeğe başlıyorlardı.

Unge kasabasında, gazetelerde okuduklarıma ilâveten öğrenebildiğim bir - iki şey oldu ki, onlar da şudur:

Seeger, vejetaryen olmasını takiben, sebzeciden bol bol taze sebze aldıktan başka, her gün muntazaman buz da almıştı. Bizim Num - Numo salçalarını ise bakkaldan iki gün arayla almıştı. Polisler araştırma yapmak üzere kulübeye girdikleri vakit, her tarafı olduğu gibi, Seeger'in yemek yediği tabakları da tertemiz bulmuşlardı.

Dönüşümde, bütün bunları Mr. Linley'e anlattım. Seyahatim, beklenen maksadı hâsıl etmemişti. Ama, Unge'de dört kasa Num - Numo siparişi almak maharetini gösterdiğime nazaran, şahsen bu işten zararlı çıkmış sayılmazdım.

Edindiğim malûmat, Linley'in cinayetteki esrarı muhakeme ediş tarzına bir yenilik getirememişti. O, en ziyade, Seeger'in bahçedeki ağaçları ne maksatla kesmiş olabileceğini düşünüyordu. Mal sahibine, ağaçlara istediğini yapabilmek için, kiradan gayri 25 lira vermişti. Bunun bir sebebi olmalıydı.

O gün sabahtan akşama kadar hep düşündü. Gözleri sabit bir noktaya takılı, öylece duruyor ve arada bir, bana:

— «Cinayeti sen işlemiş olsaydın, cesedi ortadan nasıl kaldırırdın, Smithers?» diye soruyordu.

Ben ise telâşlı:

— «Lûtfen bana sormayın!» diyordum. «Hiçbir vakit böyle bir cinayet işleyemiyeceğim için cesedin ne şekilde ortadan kaldırılacağı hakkında da fikrim yok!...»

Akşam yemeği için karşılıklı masaya oturduğumuz vakit, hâlâ düşünceliydi. Tarafımdan hazırlanan köftelerin üzerine biraz Num - Numo döktükten sonra, salatalarımızı da tabaklarımıza aldık ve yemeğe başladık. Linley'in gözleri, sofranın üzerinde sabit bir noktaya takılıydı. Unge cinayetinin esrarını bir türlü çözemeyişini hazmedemediği âşikârdı. Bir ara elini bana doğru uzatıp:

— «Şu senin salçayı biraz verir misin?» dedi.

Köftesine daha dökeceği zehabıyla, salçamı beğenmiş olmasından dolayı mağrur, şişeyi verdim. Aynı dalgın tavırla aldı; salatasının üzerine bir miktar akıttı.

Şaşkınlıkla:

— «Ne yapıyorsunuz?» diye söylendim.

Gözlerini bana doğru kaldırdı:

— «Ne oldu?...»

— «Salataya Num - Numo döktünüz!...»

— «Dökülmez mi?»

— «Kat'iyen!... Sadece et yemeklerine konur...»

Linley'in suratı bir anda karışıverdi. İtiraf edeyim ki, ömrümde hiçbir çehrede, o saniye Linley'in yüzünde beliren dehşet ve tiksinti ifadesini görmemiştim. Sanki karşısında bir hortlak peyda olmuştu da, ona bakıyordu.

Çatalını, bıçağını masanın üzerine bıraktı. Bir lokma daha yiyecek hali kalmamıştı. İştah kesilmesi bana da sirayet etti. Linley:

— «Smithers!» dedi.

— «Evet?...»

Daha bir şeyler söylemesini, zihninden geçenleri izah etmesini bekliyordum.

— «Smithers!» Yine sustu ve birkaç saniye sonra devam etti: «Hemen Scotland Yard'a telefon et, müfettişlerden biriyle görüşmek istiyorum!»

Hayret içindeydim:

— «Fakat,» diye kekeledim. «Bu saatte hiç kimse gelmez!»

— «Nancy Elth esrarını çözdüğümü; onu artık aramamalarını, zira hiçbir zaman bulamıyacaklarını söylersen gelirler!»

TELEFONA gittiğim zaman, kimsenin geleceğine ihtimâl vermiyordum. Ama, biliyor musunuz ki, geldiler; hem de bizzat Müfettiş Ulton geldi.

Onu beklemekte olduğumuz sırada, Linley'den, vardığı neticeyi bana da söylemesini rica ettim. Fakat o.

— «Bazı hikâyeler vardır ki, Smithers,» diye cevap verdi. «Mümkün olduğu kadar az kim senin bilmesi daha iyidir.»

Dedikleri doğruydu. Keşke ben de bu hikâyeyi hiç duymasaydım. Doğrusunu isterseniz, onların neler konuştuğunu işitmedim; fakat Linley'in, Müfettişe söylediği son cümle kulağıma çalındı ki, bu da bütün hâdiseyi olduğu gibi anlamama yetti maalesef...

Müfettiş Ulton bizim daireye geldiği vakit, Linley ile el sıkışmışlar ve doğruca onun yatak odasına geçmişlerdi. Merak içinde olmama rağmen, onların odada alçak sesle konuştuklarının bir kelimesini bile duyamadım.

Müfettiş içeri girerken, çehresinde, babacan insanlara has, neş'eli bir ifade vardı. Dışarı çıktığı zaman, deminki çehreyle alâkası olmayan, gözleri dehşet içinde, yuvalarından fırlamış, bambaşka bir adamdı. Duydukları harap etmişti zavallıyı...

Hiç konuşmadan hole doğru yürüdüler ve orada bir an durakladılar. İşte bu bir an esnasında teati ettikleri son cümleleri işitebildim:

— «Fakat,» dedi Müfettiş. «Anlıyamadığım bir şey var... Ağaçları niye kesti?» Linley:

— «Tabiî ki,» diye cevap verdi. «İştahı açılsın diye!...»

MİZAH

BESTEKÂR HAKLI...

Büyük Finlandiya'lı bestekâr Jan Sibelius, bir gün bir dostuyla, doğduğu şehir olan Tavastehus civarındaki bir ormanda geziniyordu. Mevsim ilkbahardı ve ağaçlardaki kuşlar şen şen ötüşüyorlardı. Sibelius, ötüşlerine bakarak, kuşların cinsini tâyin etmekle eğlenir ve bu kabiliyetiyle arkadaşını şaşırtırken, birdenbire tatlı cıvıltıların arasında, karganın akortsuz haykırışı çınladı.

Bestekârın arkadaşı:

— Bu kuş ne? Bilin bakalım!» diye lâtife etti.

Sibelius, soğuk bir edayla:

— «Bir kritik!» diye cevap verdi.

İHTİYATLI OLMAK GEREK!

Bir taşra tiyatrosunda, can sıkıcı bir tarihî dram oynanıyordu. Sahnede, kral, maiyetiyle çevrili olarak duruyordu. Salonda ise, tek tük birkaç seyirci vardı. Bu seyircilerden birkaçının da, aktörlerin oynayış tarzından hoşlanmadıkları besbelliydi. Evvelâ, mırıldanmalar başladı; arkasından ıslıklar öttü.

Bunun üzerine kral, tahtından indi; azametle sahnenin kenarına yaklaştı. Tam kenara gelince, bir yandan haşmetli sakalını sıvazlarken:

— «Aklınızı başınıza toplayın!» diye seslendi. «Bizler, sizlerden daha kalabalığız!...»

MÜKÂFATIN BÜYÜĞÜ

Futbol maçı, İskoçya'nın Glasgow ve Edinburg şehirlerinin takımları arasında oynanmıştı. Glasgow'un zaferinden sonra, kulüp reisi, oyuncuları toplıyarak, onlara kısa bir nutuk çekti. Söyliyeceklerini bitirdikten sonra:

— «Şimdi de içimizi biraz serinletmemize sıra geldi... Bunu hak ettiğinizi itiraf edin, çocuklar!» dedi.

Konuşmayı, yüzlerini buruşturarak dinleyenlerin hepsinin yüzü aydınlandı. Birazdan dondurmalar, limonatalar gelirdi, herhalde...

Bunun üzerine, kulüp reisi, halinden memnun bir halde ellerini oğuşturdu:

— «John!» diye seslendi. «Pencereleri ardına kadar açın!...»

RÜYA, GERÇEĞİN TA KENDİSİ

Bir Alman prensi, vaktiyle rüyasında üç fare görmüştü. Bunlardan bir tanesi şişman, ikincisi sıska, üçüncüsü ise körtü. Rüyaya bir mânâ veremeyince, tefsir etmesi için, bilgili bir çingeneyi sarayına getirtti.

Çingene, biraz düşündükten sonra, rüyaya izah etti:

— «Şişman fare başvekiliniz, sıska fare milletiniz, kör fare ise zatıâliniz...»

— Banyonuzun tamiri nihayet tamamlandı, bayan...

KORKUSUZ ŞÖVALYE 34 ARAM

HÜCREDE ARAM'LA ORLANDO ÇENE ÇALMAKTADIRLAR

SÖZDE SİZİ UÇURUMA ATMA EMRİNİ KARDEŞİNİN KIYAFETİYLE O VERDİ

PEKİ BUNA NE LÜZUM VARDI?

BALTAZAR'IN ADAMLARI FİKRİNİZİ ÇELEBİLİRDİ

BALTAZAR'I LEKELEMEKLE BİZZİ VE SİLVİYA'YA İNANMIŞ OLDUNUZ

ARAM YAVAŞ YAVAŞ AÇILAN KAPIDAN PRESTO'YU GÖRÜR.

ARAM SON DERECE ÖLÇÜLÜ HAREKETLERLE KAPIYA YÖNELİR.

EYVALLAH ORLANDO'

VE... BİRDENBİRE SIÇRAYIVERİR.

ÖBÜRÜ KAPIYA ULAŞAMADAN SÜRGÜLER...

YAMANSIN PRESTO. MUHAFIZ YOK MUYDU?

BROCK'LA BERABERDİM O YUKARIDA..

ANCELO ÇOK ŞAŞIRACAK. BIRAK ADAMI ARTIK BZOCK!

HAYDİ ÇADIRA GİDELİM'

ÇEKİL ORADAN' EFENDİM ZIRHINI KUŞANACAK'

KİMSE GİREMEZ' PRENS ANCELO'NUN EMRİ VAR.

SEN ÇILDIRDIN MI? BU BENİM ÇADIRIM.

PRESTO YAN TARAFTAN İÇERİYE GİRMİŞTİR BİLE...

TAMAM! MIZRAĞINIZ VE KALKANINIZ!

ARAM HEMEN ATINA ATLAR...

VE ARENAYA GİRER...

ARAM KAÇMIŞ! HER ŞEY MAHVOLACAK...

EFENDİM, OĞLUNUZ ANCELO'NUN TAHT İÇİN HAİNCE PLANLARINA ŞAHİT OLDUM.

KORKUSUZ ŞÖVALYE 35 ARAM

OĞLUMU HAİNLİKLE NASIL İTHAM EDEBİLİRSİN ARAM? DELİLLERİN YOKSA PAHALI ÖDER. SİN BUNU.

LAFLARINA KULAK ASMAYIN BABACIĞIM!

ORLANDO'. NUN MİĞFERİ TAŞIYAN ŞÖVALYE YÜZÜNÜ AÇARSA ANLARSINIZ!

DİKKAT ET ARAM!

ANCELO BİRDEN KILI. CINI ÇEKEREK ARAM'. A SALDIRIR...

ARAM MIZRAĞİYLE BUNU KARŞILAR...

İLERİ BRONZ CANAVAR. LI ŞÖVAL. YELER!

İLERİ ARKADAŞLAR! ARAM'I KURTARA. CAĞIZ. HAYDİ!..

ARENADA SAVAŞ BAŞLAMIŞTIR.

PRENS BALTAZAR VE PRENS ANCELO'NUN TA. RAFTARLARI YALIN KILIÇ BİRBİRLERİNE GİRERLER

KARGAŞALIKTA ARAM, YAVRU KARTALLA KARŞILAŞIR. EŞKİYA BİR KILIÇ DARBESİY LE ARAM'IN MİZ RAĞINI KIRAR.

HİLENİN NE DEMEK OLDUĞUNU GÖRÜRSÜN SEN!

ARAM'IN KILICI YOKTUR. NE YA. PACAĞINI BİLE. MEZ. BARON TOBİAS TAM ZAMANINDA YETİŞMESE.....

BU SIRADA ANCELO, BALTA. ZAR'I YERE DEVİRİR...

İHTİYAR KRAL DOĞRULUR

ASKERLER! KAVGA. YI DURDURUN. AN. CELO'YU YAKALAYIN!

ASKERLER DE KAVGAYA KARIŞIN. CA YAVRU KAR. TAL, SELÂMETİ KAÇMADA BULUR.

BUNU ARAM GÖRMÜŞTÜR

KAPILARI AÇIN! EŞKİYAYI YAKALAMALI. YIZ!

ISSIZ SO. KAKLARDA DELİCE BİR TAKİP BAŞLAR...

GÖNÜL FIRTINASI 31 REX MORGAN

MESAJIMI ZAMANINDA ALDINIZ.

NE MESAJI?

4327

RECETENİN ÜSTÜNE ECZACININ KARISININ ADINI VE ADRESİNİ YAZDIM. O YANLIŞLIK OLDUĞUNU ANLADI.

HALBUKİ O ADAMIN KARISI İÇİN ALINILACAĞINI SÖYLEMİŞTİ...

AYRICA LÂTİNCE OLARAK DA "İMDAT" DİYE YAZDIM.

SİZİ BULMAK HİÇ DE ZOR OLMADI...

BRADLEY & EDGINGTON 10-23

ÖDÜM PATLADI DOĞRUSU...

EVET. MORFİNMANLARIN YAPAMIYACAĞI ŞEY YOKTUR.

MORFİNİ BULMAK İÇİN ÖLDÜRÜR DE

MORFİNMANLIK ÇOK YAYGIN MI?

HOTEL

CAFE

SADECE BUNLARLA UĞRAŞAN BİR MAHKEME VAR.

SUÇLARIN %50 SİNİ BUNLAR TEŞKİL EDİYORMUŞ...

BİR İKİ HAFTA DİNLENECEĞİM. YERİME JUNE BAKACAK...

NE?!

GİNGER JUNE'U RAZI ETTİ.

KEYFİNE BAK!

SABAHLEYİN GELECEK. BANA İYİ TATİLLER DİYECEK MİSİN?

İYİ TATİLLER GİNGER.

DR. MORGAN ERTESİ SABAH İŞİNİN BAŞINA GELİR. BİRAZ SONRA GARİP BİR TELEFON ALIRLAR...

SUAL SORMA DOKTOR. HEMEN GEL.

BİR DAKİKA...

BANG!

GELECEK Mİ?

GELECEK PATRON.

GÖNÜL FIRTINASI 32 REX MORGAN
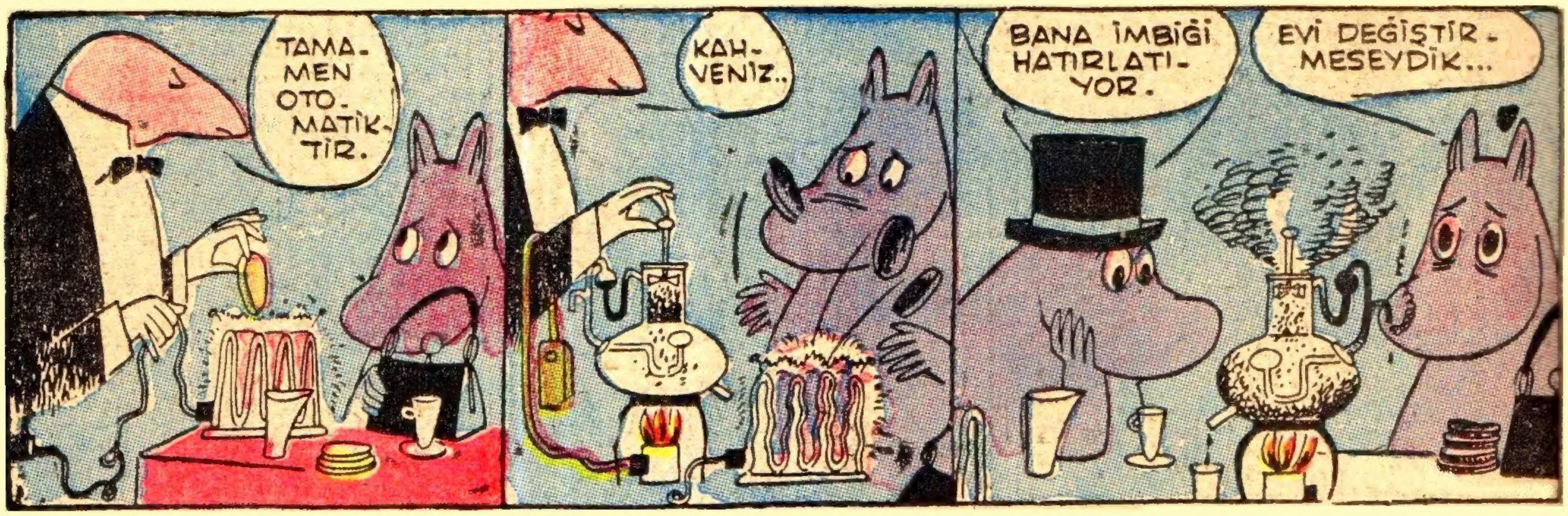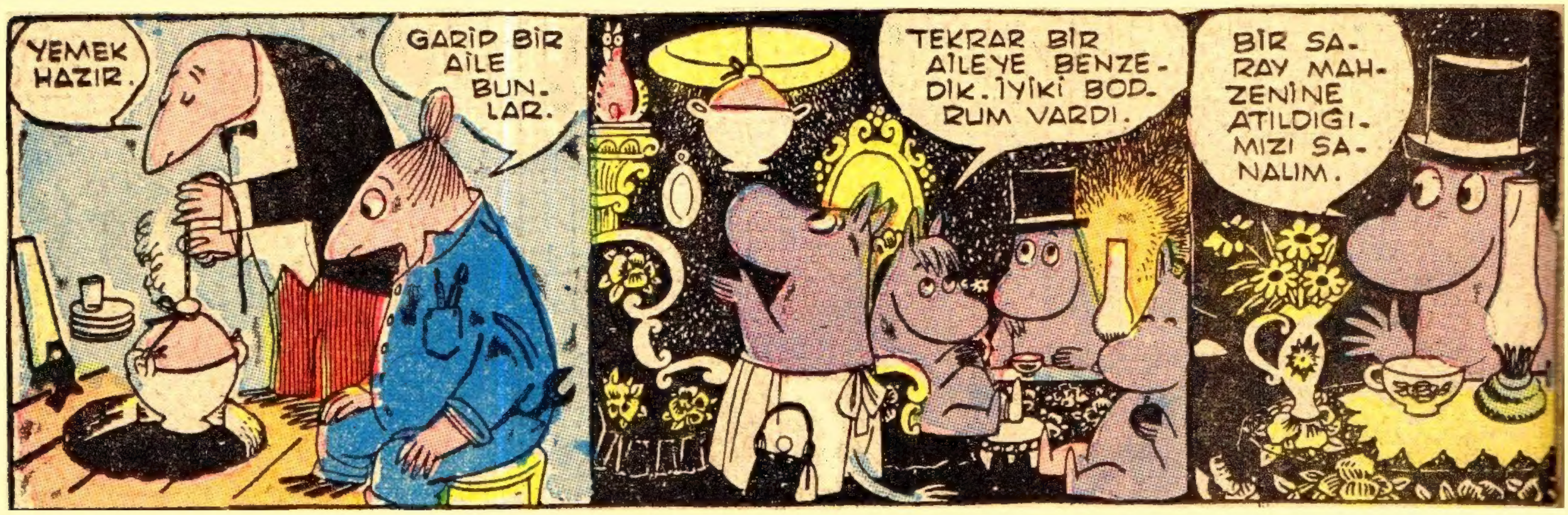
ALTIN KUYRUK 20 MUMİN